

adstrinxit, nunquā hæc facturū, si diuitiis nō præcelluisset. τίς ὁ παρέχων ὅτιν; periphraſis ſolius verbi, τίς παρέχει, τὸ τ' ἄργυριον. ὁ δὲ. Atticū pro ὁ δὲ, hic, demōſtrato Pluto. Sic antea dixit Ἰοδὴ ἢ τὸ δὲ.

Σχόλια. Θύσει δὲ ἀπὸ.] ἄπερ ὅτι τὸ δὲ διαστυόντων ἀνθρώπων συμβαίνει, ταῦτα ὅτι τὸ Διὸς μετῆσθη.

GERARDVS. Θύσει] vt in cœlis Iupiter regnat per Plutum, ita in terris per eundem colitur. Ergo nihil vsquam Iupiter habet, quod Pluto non debeat. εὐχὸν] πλετείν. Iouem inuocant vt diuites fiant, ſcopus ſacrificantium, opes. Itaque non tam propter Iouem, quàm propter Plutum, & eius largitionem vota ſacrificantium videantur ſufcepta.

Σχόλια. Αντιπρὸς.] δι' ἐναντίας φανερώς. ὁ δὲ ποιητὴς ἐκτεταχώς λέγει διχὰ τὸ σ' ἀντιπρὸς δηλοῖ νότι.

GERARDVS. Αντιπρὸς,] manifestè: huiusmodi preces vulgò audiuntur, vt nemo ſit qui difſiteatur, aut id negare audeat. ἀίτιος causa ἢ ἑυσιπῶν, & εὐχῶν ſacrificiorum & precum. ταῦτ' ταῦτα, illa ſacrificia & vota. Cum παύσειεν iunge ἀν.

Σχόλια. Ὅτι τί δὲ ἢ.] ἦγεν πῶς ἀντὶ τοῦ τιμᾶσαι τὸν Δία καὶ βασιλεύειν ἢ ἑυσιπῶν παύσω, ἦγεν πῶς ἄρα ἢ διὰ τίνα πρόπον τὸ τ' ἐλέξας.

GERARDVS. Ὅτι τί δὲ ἢ.] Hactenus Chre-

Χρ. Ὅτ' ἐδὲ ἀν' εἰς θύσειεν ἀνθρώπων ἔπι, Οὐ βοῦν ἀν', ἐχ' ψαψόν, ἐκ' ἄλλ' ἐδέειν, Μὴ βελομύχεσθε. Πλ. Πῶς; Χρ. Ὅπως; ἐκ' ἐδ' ὅπως

Ωνήσεται δῆπουθεν, λὺ σὺ μὴ παρῶν Αὐτὸς διδῶς τ' ἄργυριον, ὥστε τὸ Διὸς Τὴν δὴ δώμων, λὺ λυπῆ πῆ, κατὰ λύσεσθ' μόνον. Πλ. Τί λέγεις; δι' ἐμὲ θύουσι αὐτῶ; Χρ. Φήμ' ἐγώ.

Καὶ νῆ Δί, εἴ τί γ' ὅτι λαμπερὸν ἢ καλόν, Ἡ γέειεν ἀνθρώποισι, ὅτι σὲ γίγνεται. Ἀπαντα τὰ πλετείν γδ' ἐδ' ὑπήκοα.

Σχόλια. Θύσειεν.] ὅτι ὅτι τὸ θυμιάσαι τὸ θύειν ὅτι μῆτοι τὸ βόος σφάζειν. ὅτι ἢ τὸ ψαψὲ θυμιάσειεν. κεινὸς ἢ ψαψόν, ἀλευρον ἐλαίῳ δεδευμένον. κατὰ χησικῶς ἢ καὶ τὸ σόπανον.

GERARDVS. Βοῦν ἀν.] Particula hæc ἀν apud Atticos ſubinde vacat, vel præcedentis verbi rationem habet, & βοῦν ἀν θύσειεν. Ψαψόν.] Πρæſta placente erant, & liba in ſacrificiis adhiberi ſolita, vocātur & κάμματα, quæ ſunt folia lauri: propterea autem κάμματα dicebātur, quòd πρæſta foliis lauri teſta apponebantur comedenda.

Σχόλια. Ὅπως; ἐκ' ἐδ' ὅπως.] τὸ πρῶτον ὅπως εἰ μὴ καθ' ἑωσὶ γινώσκω, νοεῖς, ἀντὶ τῶ πῶς νοήσεις, εἰ δὲ καὶ δόξασι ἀντὶ τῶ ὅτι.

GERARDVS. Ὅπως.] Ecce & ὅπως pro πῶς, τὸ σ, περιετλείοντος. ἐκ' ἐδ' ὅπως ὠνήσθη, non eſt vt quis emat, nullo modo qui volet ſacrificare empturus eſt bouem, λὺ σὺ μὴ pro λὺ μὴ σ. niſi. Παρῶν,] præſens, id eſt, propitiuſ & fauens. αὐτὸς, ipſe, non aliuſ tuas vices gerens. ἢ. ἢ. καὶ in aliquo, vel minimo etiam.

Σχόλια. Καταλύσει.] καταλύω τὸ ἀφανίζω καὶ ἀφελῶ. ὁ καὶ μεταβαίνει ſυνταξοδόχον καὶ αἰτιατικῶς ὡς ἀνταῦθα. καὶ ὁ φάλαρις, εἰ βούλεσθε τὸν πρὸς ὑμᾶς καταλύσαι πόλεμον. καταλύω καὶ τὸ ἀναπαύο-

Amylus & Carion de Ioue diſputarunt Plato tacente, omnia tamen audiente, tandem verò quadam honoris, & potentia ſua titillatione tactus, quidnam ſit quod illi de ſe afferat, altiori indagine ſcire cupit, ὅτι τί δὲ ἢ; In ὅτι ο abundat: τί interrogat, alterum τι vacat, ſignificat ποτε. Ergo ὅτι τί δὲ ἢ; nihil aliud eſt quàm τί δὲ ἢ ποτε. Quis tandem hæc cōſtent quæ dicitis? Iam verò ὁ πλεονάζειν videre eſt in quam plurimis locis, ὅτινα ἔργα, pro τίνα ſolum, & ὅτις pro τοῖς. Tale fuit ὅτῳ, quod antea legimus ὅτῳ ξυαντήσαιμι πρῶτον ἐξιών. &c. vbi τῷ pro ᾧ vel ᾧ τινι accipitur, τῷ ο præpoſitio, ocioſo manente.

B Quis autem ſi ὅτι ſimpliciter & ſine interrogatione accipias, pro quoniam, τι itidem abundante, vt cum ironia Plutus aliquid dicere incepiſſet, quod Chremylum & Carionem inderet, eorūque dicta ſubſannaret? Quoniam ſcilicet, inquit, Vltcrius autem dicendo ne progredereſtur Chremylus impedit: verbum eius interrumpit, aliò ſpectans, quàm quò euſurus erat Plutus, ὅτι ἐδ' εἰς pro οὐδέις θύσειεν ἀν, Quoniam nullus mortalium poſt hæc Ioui oblaturus eſt, non bouem &c. Græcuſ interpres ὅτι pro πῶς accipit. πῶς ἄρα. i. εἴτε τίνα πρόπον, quomodo in hæc dixiſti? conuenit hæc interpretatio cum priorè illa.

CH. Quia ne vnus hominum quidem offerat Libum deinceps, aut pecudē, aut aliud denique, Si tu prohibeas. PL. Quomodo? CH. Quomodo? quia

D Non erit, unde quis emat, ad libandū quippiam, Niſi tu præſens ei argentum dederis: ita, Vt vim Iouis (ſi tibi moleſtus ſit forſitan) Tu ſolus deſtruas. PL. Quid auſ? nū homines ei Per me ſacra faciunt? CH. Ita dico: & per Iouem Si quid præclarū, aut pulchrū, aut grauiū denique Exiſtit: nam pecunie obediunt omnia.

μα ἀμεταβάτως, ἀφ' οὗ καὶ κατὰ λυμα, ἢ ἀνάπαυσις. Φήμ' ἐγώ.] ὅτε ἀναβιβάζεται ὀξεία, πάλιν ὀξεία ὀφείλει τίθεσθαι. οὐ μὲν περὶ ἡμῶν. ἀτοπον γδ' ὡς περ ἐν ταῦθα τὸ φήμ' ἐγώ. καὶ τὸ γρηῖς ἔδρασε καὶ τὸ δειν' ἀπτα. καὶ τὰ τοιαῦτα. ἀλλὰ καὶ ὅτε περὶ ἡμῶν ἐν τινι λέξει κείται μονοσυλλάβως, εἰ μὴ πρὸ δύο συλλαβῶν ὅτι τόπος, ἐγκλινέσθω. ὅτ' οὗτοι που σου δὴ πω ποιεῖς. ἐκ' ἐξί πω τὰ πρότερα ἐν τούτῳ. εἰ δὲ πρὸ τριῶν συλλαβῶν ὅτι ὁ τόπος. ἀτοπον τὴν περὶ ἡμῶν ἐν τῷ ἀναβιβάζειν καὶ ὀξείαν ποιεῖν. ὡς ἐν τῷ ἐνεκα θῶ μύθους λέγει. καὶ τοῖς τοιοῦτοις. γρη γδ' αἰείητον τῆρεν τὴν περὶ ἡμῶν. καὶ μὴ διὰ τὸν πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν πρότον, ἀτοπὰ τίνα καὶ ἀνάρμοσα πᾶν ἡμνοτομῆν. ἐνθα δὲ ἀνάγκη τίς ὅτι καὶ οὐκ ἀν' ἄλλως ἐχρηθῆναι, οὐ καμνὸν ὅτι καμνοτομῆσαι τι. ὅτ', ὅτι τοῦ μέμνηται μου. καὶ τῷ τοιοῦτον. ἀνευ δὲ ἀνάγκης τοιαῦτα καμνοτομῆν, οὐ μοι δοκεῖ λόγον ἔχειν.

B ISETVS. Ἀπαντα τὰ πλουτείν] ὁμοιον τῶ τοις τῶ, Χρυσὸς δὲ ἀνοίγει πάντα, καὶ αἰδέσθαι πύλας. καὶ τὸ Πινδάρου, Πλάτος ἀσὴρ ἀεζήλος, ἀλαθινὸν ἀνδρείφης. καὶ τὸ Θεόγνιδος, Πλάτε θεῶν κάλλιστε, καὶ ἡμεροέσασε πάντων, Σιώ σοι ἐκακὸς ἀν γίγνομαι ἐδὲ λὸς ἀνὴρ.